

[Alfred Jensen.]

forekommer os at være urimeligt, når man som regeringen her kun foreslår en forhøjelse af forsikringsfradragene, men iøvrigt lader forsørgerfradragene stå så godt som uændret. Man skal dog gøre sig klart, at der findes adskillige tusinde arbejdere, der har store forsikringsbyrder, men kun kommer ganske få kroner op over de 400 kr. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen ryster på hovedet. Men der er jo adskillige arbejdere, der dårligt nok opbruger de 400 kr. til forsikringer, og derfor vil jeg tro, at den forhøjelse, der her er foreslået, og som naturligvis vil hjælpe arbejdere og tjenestemænd, det overser jeg ikke, i mindst lige så høj grad vil hjælpe andre, folk, der egentlig har større indtægter og bedre råd til at betale. Jeg kan på min gruppes vegne sige, at vi ønsker ændringer på dette område, men vi gør opmærksom på, at det er en urimelighed at gennemføre en ændring her, hvis man ikke samtidig forhøjer forsørgerfradragene.

Børnefradragene finder vi ikke tilstrækkelige. For det første er omkostningerne ved at opføde børn steget meget stærkt, siden disse fradrag blev forhøjet sidst, og dernæst har jeg med tal vist, hvor dårligt forsørgerne med børn egentlig er stillet. Derfor bør man efter vor opfattelse spekulere ikke alene på en forhøjelse af de andre fradragbeløb, men også på en forhøjelse af børnefradragene. Jeg tror, man skal op på betydeligt større beløb, og jeg tror også, at hvert eneste medlem her i salen vil give mig ret i, at det koster adskilligt mere end det, skattemyndighederne trækker fra for børn, og det, man får i børnetilskud, at opføde et barn, og det var dog rimeligt, om man gav skattefrihed for dette beløb. Derfor vil jeg henlede opmærksomheden på dette spørgsmål og anmode udvalget om også at se på børnefradragene, selvom jeg bemærkede, at socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Hans Knudsen, sagde, at det ønskede man ikke at røre ved. Efter min opfattelse bør man røre ved dette spørgsmål allerede nu.

Dernæst er der spørgsmålet om aldersgrænsen ved børnefradraget; den er 16 år. Jeg tror, enhver er enig med mig om, at man egentlig burde have børnefradrag også for børn over 16 år. Efter min opfattelse burde dette fradrag gives for alle børn, der læser eller er i lære, og den laveste alders-

grænse, man efter min formening kan sætte, må være 18 år. Det spørgsmål forekommer det mig også at man bør tage op og se at få løst.

Dernæst rejste jeg i fjor og i forfjor et par spørgsmål, som vi også mener bør tages op i denne omgang. Det er for det første spørgsmålet om de arbejdsløses fritagelse for skat. Jeg tror ikke, at alle i denne sal har gjort sig klart, hvilke vanskeligheder en arbejdsløs egentlig står overfor den dag, da han efter en arbejdsløshedperiode af længere varighed skal begynde at arbejde. Han står overfor at skulle betale en hel del regninger, som er forblevet ubetalte, fordi understøttelsen ikke levner mulighed for at svare enhver sit, for at betale alt det, som er nødvendigt, og det er givet, at den dag der kommer en normal ugeløn ind ad døren, bliver man nødt til at betale købmanden, slagteren, grønthandleren, husværtens o.s.v. Når så skattemyndighederne også kommer og forlanger et stort beløb, er det, at det bliver galt. Derfor har jeg tidligere talt for — og det vil jeg gøre igen —, at man tager dette spørgsmål op til overvejelse og gennemfører en skattefri periode for alle arbejdsløse, der begynder at arbejde — naturligvis bør man heller ikke kræve skat op hos arbejdsløse —, og at denne skattefri periode bør svare til ledighedsperioden. Jeg skal her for ikke at blive misforstået erindre om, at vi tidligere har stillet forslag om, at ledighedsperioden mindst skal være af 30 dages varighed.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at der for lønmodtagere sker indberetning fra arbejdsgiverne til skattemyndighederne om, hvor meget de har tjent. Denne indberetningspligt gælder kun med hensyn til lønmodtagere; der er ikke for pengeinstitutter og andre nogen pligt til at opgive, hvad der udbetales i dividender og udbytter. Det forekommer os at være en urimelighed. Ikke alene er det en urimelighed, at borgerne stilles forskelligt, men det giver en mulighed for at skjule indkomster, og når man er ude efter at få fat i alle de indkomster, der findes, for at de kan blive beskattet, hvorfor så ikke gennemføre denne kontrolforanstaltning? Jeg ved meget vel, at skattemyndighederne kan henvende sig til pengeinstitutterne — det er der hjemmel for — og få de oplysninger, de ønsker, men det